

Nr 13.

Ankom till riksdagens kansli den 28 mars 1941 kl. 3 e. m.

Utlåtande i anledning av väckta motioner om införande av högertrafik.

Andra lagutskottet har till behandling i ett sammanhang förehaft två inom riksdagen väckta, till lagutskott hänvisade motioner, nämligen nr 110 i första kammaren av herr *Nisser m. fl.* och nr 214 i andra kammaren av herr *Lundell.*

I motionerna, vilka äro likalydande, hemställes, att riksdagen ville besluta sådan ändring av vägtrafikstadgans kap. 3, att högertrafik införes i Sverige hösten 1942 eller senast våren 1943.

Beträffande de skäl, som anförts till skäl för denna hemställan, får utskottet hänvisa till motionerna.

Enligt vägtrafikstadgan den 23 oktober 1936 åligger det andra vägfarande än gående att vid möte sins emellan hålla till vänster å körbanan (4 § 2 mom.). I vägtrafikstadgan finnas därjämte intagna vissa andra bestämmelser, vilka äga samband med den sålunda tillämpade vänstertrafiken. Beträffande innehållet i dessa bestämmelser får utskottet hänvisa till sid. 1 i andra lagutskottets utlåtande nr 24 vid 1939 års lagtima riksdag.

Vänstertrafik har sedan gammalt varit rådande i vårt land. Spörsmålet om övergång till högertrafik har vid flera tillfällen behandlats i riksdagen samt varit föremål för utredningar av sakkunniga. En redogörelse för vad sålunda förekommit till och med 1938 års riksdag finnes intagen å sid. 1—6 i andra lagutskottets ovannämnda utlåtande nr 24/1939. Utskottet får hänvisa till denna redogörelse.

Vid 1939 års riksdag väckte herr *Lindhagen* en motion, I: 217, vari hemställdes, att riksdagen ville anhålla hos Kungl. Maj:t att överväga och för riksdagen framlägga förslag snarast möjligt om övergång till högertrafik.

Andra lagutskottet hemställde i utlåtande nr 24, att riksdagen i anledning av motionen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville låta verkställa en allsidig utredning rörande lämpligheten av att i vårt land genomföra högertrafik samt för riksdagen framlägga de förslag, till vilka utredningen kunde föranleda.

Bihang till riksdagens protokoll 1941. 9 saml. 2 avd. Nr 13—14.

Efter bemyndigande av Kungl. Maj:t tillkallade chefen för kommunikationsdepartementet den 26 augusti 1939 särskilda sakkunniga (1939 års högertrafikkommitté) för att inom departementet biträda med verkställande av en förutsättningslös utredning i ämnet.

De sakkunniga hava den 3 december 1940 avgivit sitt utlåtande (Statens off. utredn. 1940:30). För klarläggande av sin ståndpunkt beträffande frågan om övergång till högertrafik anföra de sakkunniga följande.

En övergång till högertrafik i vårt land beträffande väg- och gatutrafik måste anses vara principiellt riktig för vinnande av största möjliga enhetlighet i fråga om trafikreglerna till lands på sätt redan skett till sjöss och i luften. Man bör jämväl kunna antaga, att därest effektiva åtgärder mot den ökade risken för trafikolyckor i samband med övergången till dylik trafik vidtagas, antalet av nämnda trafikolyckor skall kunna nedbringas så att trafikomläggningen inom en ej alltför lång tid skall visa sig berättigad ur trafiksäkerhetssynpunkt. Såvitt nu kan bedömas, synes en övergång till högertrafik i anslutning till den nuvarande perioden av minskad trafik å vägar och gator vara att förorda, därest en övergång överhuvud i vårt land skall ske, enär en ökad trafik, som väl måste inom ett antal år förväntas, kommer att medföra såväl ökade kostnader för som större olycksrisker vid omläggningen.

Kommittén vill därför förorda, att — därest ej ur statsfinansiella synpunkter, eller av andra skäl, som undandraga sig kommitténs bedömande, hinder möter — beslut fattas om införande av högertrafik i vårt land i enlighet med av kommittén förordade riktlinjer.

Över de sakkunnigas betänkande hava yttranden inhämtats från ett flertal myndigheter och sammanslutningar.

Utskottet. Frågan, huruvida högertrafik skall införas i vårt land, är för närvarande efter verkställd utredning föremål för Kungl. Maj:ts prövning. Med hänsyn härtill anser utskottet, att riksdagen icke nu bör taga ställning till denna fråga.

Utskottet får därför hemställa,

att motionerna I: 110 och II: 214 icke måtte föranleda till någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 27 mars 1941.

På andra lagutskottets vägnar:

DAVID NORMAN.

Vid ärendets behandling hava närvarit:
från första kammaren: herrar *Norman, Hagman**, *Tamm, Forslund, Roos, Olof Carlsson, Sten* och *Holstenon*;

från andra kammaren: herrar *Hage, Olovson* i Västerås, *Hallagård, Hermanson, von Seth, Barnekow, Witzell** och *Lundgren*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.